



David Lagercrantz
Hende der måtte dø
332 sider

Modtryk Det er som om, at nu kommer Lisbeth Salander for alvor ned på jorden, iklæder sig et normalt outfit uden piercinger og agerer som mange af i hvert fald os ville gøre det, hvis vi står foran at skulle opklare en sag.

München, Stockholm, København, Nepal, Moskva, Prag er bare nogle af de eksotiske steder, som bogen kommer omkring. Her ville vi personligt foretrække at besøge en enkelt måske to byer og så fortætte spændingen her fremfor at trække på de geografiske fuldtræffere, som mange krimiforfattere er så optagede vil kunne indfange læserne.

Men nuvel, spændingen er godt opbygget, og forholdet mellem Mikael Blomkvist og Lisbeth består, selv om karaktererne naturligvis er udviklet, som udviklingen er sket over de år, der gik, og selv om de to idag nærmest kun kommunikerer via krypterede emails.

Handlingsmæssigt kommer vi vidt omkring, fra indsigt i bjergbestigning og til Lisbeth Salanders opgør med sin storesøster.

En hjemløs mand findes død i en park i Stockholm, og til at begynde med ligner det et trist og ensomt dødsfald. I den hjemløses lomme finder man telefonnummeret på Mikael Blomkvist, der mod sin vilje bliver involveret og så alligevel til sidst mega-interesseret, da det viser sig, at den hjemløse flere gange har fablet om Sveriges forsvarsminister. . . .

Her bliver bogen så løftet op på et politisk og sprængfarligt niveau, og så er det, at jagten får på Lisbeth Salander, der nu dog er flyttet til Moskva for at tage et familieopgør.

Bogen består af mange handlinger, motiver og sidehandlinger. Og det lykkes forfatteren at få det hele flettet sammen til en smuk sløjfe, der fremover vil stå som et smukt eftermæle over et legendarisk makkerpar i kriminallitteraturen - Blomkvist og Salander.